

Arrest

nr. 340 048 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 22 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn, geboren op (...) 1999 in Khan Younis, in Gaza, waarna u in Rafah woonde tot uw vertrek uit Palestina. U werkte in restaurant, kledingwinkels en als arbeider voor een man die voor UNRWA werkte.

U verklaarde dat er oorlog heerste in Gaza en dat de economische situatie moeilijk was.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Palestina op 6 september 2023. U verbleef vervolgens twee maanden in Turkije.

In Griekenland kwam u aan op 7 november 2023 en diende u een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2023 kreeg u in Griekenland de vluchtelingenstatus.

U verklaarde dat u in Griekenland geen legaal werk vond en dat u er werd uitgebuit. Het was onveilig in Griekenland en u werd twee keer bestolen. Er was racisme tegenover Palestijnen en moslims. Uw baas van

een job die u er deed, respecteerde uw geloof en afkomst uit Gaza niet. U kreeg de kans niet de taal te leren en kreeg geen gezondheidszorg.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Griekenland in november 2024. U kwam aan in België op 7 november 2024 en diende hier op 8 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw Palestijns paspoort, (2) een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, (3) een kopie van uw Palestijns geboortecertificaat, (4) kopieën van uw UNRWA-documenten, (5) kopieën van schooldocumenten uit Palestina, (6) foto's van in Gaza, (7) foto's van het opvangcentrum in Griekenland, (8) een USB-stick, (9) een psychologisch attest, (10) documenten in verband met uw ongeval in België, (11) uw Grieks paspoort, (12) uw Griekse verblijfskaart, en (13) een kopie van uw AFM-registratieformulier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op een bepaald moment wel aan dat u psychische problemen kent en stress hebt (CGVS, p. 2, 4 en 11). Uit geen van uw verklaringen noch uit uw documenten blijkt dat uw psychologische of medische problemen een impact hebben op uw vermogen aan de procedure deel te nemen (CGVS, p. 1-14; zie administratief dossier, groene map, document 9-10). Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Bij het invullen van de vragenlijst in verband met de bijzondere procedurele noden, maakte u echter geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde medische of psychische problemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijken.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6). U kreeg er op 18 december 2023 de vluchtelingenstatus (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen) en had er een verblijfskaart (ADET) en een paspoort die geldig zijn tot respectievelijk 17 december 2026 en 18 januari 2029 (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen; zie administratief dossier, groene map, documenten 11-12).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U stelt dat u geen legaal werk vond in Griekenland en dat u werd uitgebuit (CGVS, p. 7-8). U kreeg evenmin de kans de taal te leren (CGVS, p. 8).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U legt uit dat u geen legaal werk vond omdat u geen AMKA-document kreeg, omwille van het feit dat u geen huurcontract kon voorleggen (CGVS, p. 7-8). Gevraagd wat u vervolgens deed om hulp te vragen in uw situatie, blijkt er echter dat u slechts rond hoorde bij andere Palestijnen en Arabieren in Griekenland (CGVS, p. 8 en 10). Gevraagd of u ook hulp ging vragen aan de Griekse overheid of organisaties, stelt u slechts blootweg: "Niemand helpt mij, iedereen was met zichzelf bezig" (CGVS, p. 8). Daarmee ontwijkt u de vraag en toont u geenszins aan dat u zelf de nodige stappen hebt gezet om hulp te vragen aan de Griekse overheid, daarbij beroep doend op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming.

Waar u stelt dat u de kans niet kreeg de taal te leren, blijkt er uit uw verklaringen dat u het eerst op het internet probeerde, maar dat dat niet lukte voor u (CGVS, p. 10). Daarna vroeg u hulp aan andere Arabieren, maar ook zij hielpen u niet (CGVS, p. 10). U liet het echter na zich tot de Griekse staat te wenden om de Griekse taal te leren: "omdat ik die diensten niet ken" (CGVS, p. 10). Daaruit blijkt eerder dat u zelf niet de nodige stappen hebt ondernomen om beroep te doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, dan dat uw rechten aldaar niet zouden worden gerespecteerd.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. *Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to*

documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf, zoals u ook heeft gedaan waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt (zie administratief dossier, groene map, document 13).

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

Hoewel u op het CGVS stelt dat u in Griekenland geen gezondheidszorg kreeg (CGVS, p. 8), die u nodig had voor krampen in uw nek (CGVS, p. 9), had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaard dat u in Griekenland geen medische problemen kende en bijgevolg ook geen stappen hebt ondernomen om medische zorg of behandeling te verkrijgen (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Er kunnen dus vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaarde nood aan medische zorg in Griekenland. Daarenboven blijkt er uit uw verklaringen op het CGVS dat u uiteindelijk wel degelijk een voorschrift voor een pijnstillert kreeg (CGVS, p. 10) waaruit niet blijkt dat er u gezondheidszorg werd ontzegd. U stelt dat die pijnstillert het probleem niet oploste, waarna u zich via een vriend tot een Arabische dokter wendde, die u een zalf gaf die wel werkte (CGVS, p. 10). U overtuigt daarmee echter niet dat u nog verdere pogingen deed zich tot de Griekse overheid te wenden voor verdere zorg, noch dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in dat verband niet werden gerespecteerd.

Er blijkt bovendien niet dat u nu nog last hebt van enige medische problemen (CGVS, p. 1-14; zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Hoewel u in België een ongeval hebt meegemaakt (zie administratief dossier, groene map, document 10), stelt u dat u daar nu geen medische klachten meer door hebt, afgezien van wat rugpijn waarvoor u "misschien" nog eens op controle moet gaan (CGVS, p. 5). Het CGVS merkt echter op dat u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

Wat uw psychische problemen betreft, verklaart u dat die zijn ontstaan door de situatie in Griekenland (CGVS, p. 11). Bij aankomst in België werd er u echter expliciet gevraagd of u enige psychologische problemen kende, waarop u destijds negatief antwoordde (zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 29; Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Dat mag toch enigszins verbazen. Verder stelt u dat de impact daarvan op uw dagelijks leven zich beperkt tot stress, schrik voor de toekomst en slaapproblemen (CGVS, p. 11), waarvan ook het door u neergelegde psychologisch attest gewag maakt (zie administratief dossier, groene map, document 9). Gevraagd of die problemen ervoor zorgen dat u bepaalde dingen in uw dagelijkse leven niet kan doen, ontkent u dat: "Nee, het heeft geen impact op mijn dagelijkse activiteiten, maar soms voel je dat je depressief bent, dan heb je geen zin iets te doen. En in dit geval ga ik gewoon naar de dokter om met hem te praten en mijn hart te luchten" (CGVS, p. 11). U blijkt ook in staat om te werken in België (CGVS, p. 3). Hoewel in het door u neergelegde psychologisch attest gewag wordt gemaakt van een aanzienlijke hinder van uw mentale problemen voor uw levenskwaliteit (zie administratief dossier, groene map, document 9), blijkt dit dus niet uit uw eigen verklaringen ten overstaan van het CGVS. Uw psycholoog geeft verder aan dat het aan te raden is dat u langdurig psychologisch wordt begeleid en dat de therapie vooral effectief kan zijn indien deze regelmatig wordt opgevolgd en binnen een gestructureerd therapeutisch kader verloopt. Dit volstaat echter niet om te overtuigen van de daadwerkelijke noodzaak aan een complexe en langdurige behandeling. Noch kan hieruit afgeleid worden dat een dergelijke behandeling voor u in Griekenland niet toegankelijk zou zijn.

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U stelt dat u van niemand hulp kreeg (CGVS, p. 7). U stelt dat u voor uw aanvraag een huurcontract en arbeidscontract moest neerleggen, maar u had geen huurcontract van uw gemeenschappelijke woning omdat "alles daar [...] chaotisch" is (CGVS, p. 7). Gevraagd of u zich via vrienden inschreef om zo uw documenten te krijgen, stelt u: "dus ik was nieuw in het land, ik kreeg van niemand begeleiding, niemand helpt mij en ben

niet zo lang in het land gebleven" (CGVS, p. 8). Daarmee geeft u aan dat u slechts beperkte stappen ondernam om zich grondig te informeren over de te nemen stappen om een AMKA te verkrijgen. Daarenboven had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u werd gevraagd of u een AFM-document had, nog verklaard dat u slechts één document bij had, waarvan u niet wist wat het was (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland). Daaruit blijkt evenmin een grondige kennis van de documenten die u in Griekenland nodig hebt om er uw bestaan uit te bouwen.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland.

Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verder verwijst u naar het feit dat u Griekenland hebt verlaten omwille van de onveiligheid en het racisme (CGVS, p. 8).

Over het racisme stelt u dat het slechts het algemene racisme betreft, dat u nooit fysiek werd aangevallen, maar dat u werd uitgescholden en niet gerespecteerd werd (CGVS, p. 9). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten van verbale agressie of disrespect (CGVS, p. 8-9), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 9), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Wat de incidenten betreft waarbij u werd bestolen door mensen op straat in Athene en door uw burens in Kreta (CGVS, p. 8-9), stelt u dat u destijds uw documenten nog niet had, waardoor u hen nog niet kon gaan aangeven (CGVS, p. 9). U zou wel naar de politie gegaan zijn, verklaart dat u daar werd gevraagd een tolk te vinden, maar dat er uiteindelijk niets voor u gedaan werd door de politie (CGVS, p. 9). Nadien, wanneer u uw Griekse documenten wel had, liet u het echter na die burens die u hadden bestolen te gaan aangeven, ook niet in een ander kantoor dan het kantoor waar u eerder niet werd geholpen (CGVS, p. 9). Daaruit blijkt eerder uw eigen desinteresse dan het feit dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. In Griekenland hebt u deze problemen bijvoorbeeld nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd. Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt enkel dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén of louter beperkte pogingen hebt ondernomen

om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De (kopieën van) uw Palestijnse identiteits-, school- en UNRWA-documenten (zie administratief dossier, groene map, documenten 1-5) tonen hoogstens uw nationaliteit, herkomst, UNRWA-status en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS. De foto's van Gaza (zie administratief dossier, groene map, document 6) hebben geen betrekking tot bovenstaande motivering ten aanzien van uw situatie in Griekenland. De foto's van het opvangcentrum in Griekenland (zie administratief dossier, groene map, document 7) betreffen de situatie vooraleer u er internationale bescherming kreeg toegewezen, waardoor die geen betrekking hebben op bovenstaande motivering ten aanzien van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Op de USB-stick die u neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 8) staan dezelfde foto's over uw UNRWA-documenten en steun (zie administratief dossier, groene map, document 5-6). Daarnaast staan er eveneens foto's en video's van uw huis en familie in Gaza op (zie administratief dossier, groene map, document 8). Die documenten kunnen bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw situatie in Griekenland echter niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder zorgvuldigheidsplicht” en van de “principes van machtsoverschrijding”.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een rapport van CERD (Comité pour l'élimination de la discrimination raciale) van 24 december 2024 (bijlage 3), het rapport “Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 4) en het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024 (bijlage 5).

2.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 22 december 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (en DVZ) (bijlage 1), het rapport “Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 2), een psychologisch attest d.d. 11 juni 2025 (bijlage 3) en een psychologisch attest d.d. 20 december 2025 (bijlage 4) (zie rechtsplegingsdossier, stukken 10a en 10b).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het

rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 13 EVRM, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 23 en 39 van voormelde richtlijn 2005/85/EG, artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de "principes van machtsoverschrijding" geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

2.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op een bepaald moment wel aan dat u psychische problemen kent en stress hebt (CGVS, p. 2, 4 en 11). Uit geen van uw verklaringen noch uit uw documenten blijkt dat uw psychologische of medische problemen een impact hebben op uw vermogen aan de procedure deel te nemen (CGVS, p. 1-14; zie administratief dossier, groene map, document 9-10). Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Bij het invullen van de vragenlijst in verband met de bijzondere procedurele noden, maakte u echter geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde medische of psychische problemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijken.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Geheel ten onrechte tracht zij immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend, doch zonder concrete elementen aan te brengen die een ander licht kunnen werpen op voormelde terechte en pertinente bevindingen van verwerende partij inzake de door haar aangehaalde psychische (en medische) problemen en de desbetreffend bijgebrachte stavingsstukken. Met het louter opnieuw bijbrengen van het reeds eerder door haar bijgebracht psychologisch attest d.d. 11 juni 2025 (zie bijlage 3 van haar aanvullende nota; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 9), waarmee door de commissaris-generaal reeds rekening werd gehouden, werpt zij geenszins een ander licht op de desbetreffende motieven. Waar zij in haar verzoekschrift stelt er psychisch slecht aan toe te zijn, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet verder komt dan blote beweringen en nalaat enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen waaruit haar actuele mentale gezondheidstoestand kan blijken, laat staan dat zij zou aantonen dat haar psychische klachten van die aard en/of ernst zijn dat deze een volwaardige deelname aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen. In het door haar bijgebrachte psychologisch attest d.d. 20 december 2025 (bijlage 4 van haar aanvullende nota) wordt louter opgemerkt dat verzoekende partij nog steeds psychologisch wordt opgevolgd doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande haar huidige psychologische gezondheidstoestand. Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat niet betwist kan worden dat de situatie in Gaza en de situatie van haar familieleden aldaar een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* niet

blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 18 december 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 18/12/2023 tot 17/12/2026), en van een Grieks reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 19/01/2024 tot 18/01/2029) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 6; Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort (originelen gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 11 en 12); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit

voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het *“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024, het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, het verslag *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025.

In haar aanvullende nota bekritiseert verzoekende partij voorts het rapport *“Aide aux migrants”*, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij zij, verwijzend naar een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1 van de aanvullende nota), stelt dat de informatie in dit rapport niet (langer) correct en/of actueel is, doch de Raad merkt dienaangaande op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing (dewelke dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport.

De Raad onderstreept verder dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.4.7. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.8. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer

bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort, die bovendien nog steeds geldig zijn (respectievelijk geldig tot 17/12/2026 en 18/01/2029). Verder blijkt dat zij nog steeds in het bezit is van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij beschikt over een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort. Dient tevens te worden herhaald en benadrukt dat verzoekende partij geen enkel concreet element bijbrengt waaruit kan blijken dat zij actueel niet meer over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

Verder verkreeg verzoekende partij tevens een fiscaal registratienummer (AFM). Verzoekende partij gaf aan niet te weten of zij een AFM verkreeg doch verwees naar één van de door haar neergelegde documenten stellende niet te weten wat het is ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Uit het document blijkt dat het wel degelijk betrekking heeft op het fiscaal registratienummer (AFM) dat haar werd toegekend (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 13). Dient in verband met het AFM nog te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Inzake het sociaal zekerheidsnummer (AMKA), verklaart verzoekende partij dat zij getracht heeft dit te bekomen maar hierin niet slaagde (notities CGVS, p. 7). Evenwel getuigen haar verklaringen niet van doortastende pogingen om een AMKA te bekomen. Zij staakte haar pogingen om een AMKA te bekomen zonder meer toen zij vernam dat zij hiervoor een huurcontract en arbeidscontract diende voor te leggen. Uit niets blijkt dat zij getracht heeft om deze documenten te bekomen, noch richtte zij zich voor hulp tot de Griekse overheidsinstanties en/of (hulp)organisaties (notities CGVS, p. 8). De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie inderdaad blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 thans de AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij overtuigt er geenszins van dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren.

2.4.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taallessen, gezondheidszorg en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 8-10), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst dient er immers op te worden gewezen dat uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk blijkt dat zij nooit de daadwerkelijke intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven, waardoor reeds *a priori* niet kan worden aangenomen dat zij in Griekenland ernstige, doorgedreven pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Meer bepaald stelde zij expliciet dat Griekenland voor haar gewoon een transitland betrof (notities CGVS, p. 6). Dit blijkt ook uit het gegeven dat zij slechts voor een (relatief) korte periode in Griekenland verbleef. Zij kwam aan in Griekenland op 7 november 2023, verkreeg er op 18 december 2023 de vluchtelingenstatus, werd in april 2024 in het bezit gesteld van haar verblijfsdocumenten en verliet Griekenland op 8 november 2024 (verklaring DVZ, vraag 33; notities CGVS, p. 7; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (*ibid.*)). Met het geld van haar zwartwerk in Griekenland betaalde zij haar vliegticket naar België (notities CGVS, p. 6). Alles wijst er dan ook op dat verzoekende partij louter in Griekenland verbleef tot zij de nodige documenten en financiële middelen vergaard had om haar reis verder te zetten. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taallessen of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken, hetgeen zij echter naliet.

Verder dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten – met name een AFM en AMKA – te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Het feit dat zij niet beschikte over de nodige documenten waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden, is geheel te wijten aan haar eigen nalaten om hiertoe de nodige stappen te ondernemen. Overigens blijkt haar desinteresse om in Griekenland de nodige documenten te bekomen om er haar rechten te doen gelden tevens uit het gegeven dat zij niet eens met zekerheid kon zeggen of zij er een AFM verkreeg hoewel zij nochtans een document neerlegt waaruit blijkt dat haar wel degelijk een AFM werd toegekend ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' (*ibid.*); administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 13). De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het gegeven dat zij in Griekenland geen officieel werk kon krijgen en genoodzaakt was om in het zwart te werken waarbij zij geconfronteerd werd met uitbuiting (notities CGVS, p. 8), ligt verder geheel in het verlengde van voormeld nalaten om ernstige pogingen te ondernemen om de nodige documenten hiertoe – in het bijzonder een AMKA – te bekomen. Immers verklaarde zij zelf dat zij naar een kantoor ging voor officieel werk, doch dat haar verzoek geweigerd werd omdat zij niet over een AMKA beschikte (notities CGVS, p. 8). Verzoekende partij ondernam vervolgens geen verdere pogingen om de nodige documenten te bekomen, noch richtte zij zich voor hulp tot de Griekse overheidsinstanties en/of (hulp) organisaties (notities CGVS, p. 8). Haar verklaringen getuigen dan ook geenszins van ernstige, doorgedreven inspanningen om officieel werk te vinden.

Ook waar zij gewag maakt van een gebrek aan Griekse taallessen (notities CGVS, p. 8), dient te worden vastgesteld dat zij zich hieromtrent nooit richtte tot de Griekse overheidsinstanties en/of (hulp)organisaties omdat ze 'die diensten niet kent' (notities CGVS, p. 10). Echter mag worden verwacht dat zij ernstige inspanningen levert om zich hierover te informeren, hetgeen echter niet blijkt uit haar verklaringen.

Wat betreft verder haar woonsituatie in Griekenland, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over waar zij verbleef tijdens haar verblijf in Griekenland. Immers verklaarde zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat zij, na haar verblijf in het opvangcentrum te Kos, gedurende één week in Athene verbleef, vervolgens van januari tot oktober 2024 verbleef te Kreta waar zij op haar werkplaats sliep en nadien nog één week op hotel in Athene verbleef (verklaring DVZ, vraag 33). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf zij evenwel aan dat zij eerst een maand in Athene bleef, vervolgens twee maanden in Kreta en dan van april 2024 tot aan haar vertrek opnieuw in Athene (notities CGVS, p. 7). Zij zou steeds verbleven hebben in een gemeenschappelijke woning (notities CGVS, p. 7). Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij aldus in gebreke blijft duidelijkheid te scheppen over haar (levens)omstandigheden in Griekenland, kan hoe dan ook uit geen van deze verklaringen worden afgeleid dat verzoekende partij, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht zou zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Dit geldt des te meer nu nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij zich op enig moment voor huisvesting richtte tot de Griekse overheidsinstanties en/of (hulp)organisaties.

Ook over haar nood aan medische zorg tijdens haar verblijf in Griekenland legt zij inconsistente verklaringen af. Immers verklaarde zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat zij geen medische en/of psychische problemen heeft en ook in Griekenland geen gezondheidsproblemen had ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' (*ibid.*)), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud plots stelt dat zij in Griekenland op een dag nekkrampen kreeg waarvoor zij naar het ziekenhuis in Athene ging (notities CGVS, p. 9). In het ziekenhuis werd haar een pijnstiller voorgeschreven, die echter niet hielp (notities CGVS, p. 10). Het feit dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog zonder meer verklaarde geen medische problemen te hebben gekend in Griekenland, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze later beweerde nood aan medische zorg in Griekenland. Daarenboven blijkt uit niets dat verzoekende partij, nadat zij vaststelde dat de pijnstiller geen soelaas bracht, zich opnieuw richtte tot het ziekenhuis om alsnog adequate medische zorg te verkrijgen. Op advies van een kennis die dokter was, kocht zij een zalf die wel effectief was (notities CGVS, p. 10). Met haar verklaringen overtuigt verzoekende partij er allerminst van dat haar de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland volledig werd geweigerd.

Daarnaast stelt verzoekende partij dat zij in Griekenland twee keer werd bestolen, één keer in Athene en één keer in Kreta (notities CGVS, p. 8). Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij zich beperkt tot ongestaafde beweringen, wijst de Raad erop dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling. Daarnaast dient omtrent deze feiten waarvan zij als begunstigde van internationale bescherming het slachtoffer zou zijn geworden in Griekenland te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij desbetreffend de nodige ernstige pogingen ondernomen heeft om in Griekenland haar rechten te doen gelden. Zij zou zich na de diefstal in Kreta, waarbij zij op haar werkplaats bestolen werd door de burens, tot de politie aldaar hebben gewend die echter niets deden omdat zij toen nog niet over haar verblijfsdocumenten beschikte (notities CGVS, p. 9). Evenwel blijkt uit haar verklaringen dat zij zich slechts éénmalig tot een welbepaald politiekantoor richtte en geen hulp zocht bij een ander politiekantoor en/of andere instanties, ook niet toen zij in het bezit kwam van haar verblijfsdocumenten (notities CGVS, p. 9). Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

Tevens zou zij in Griekenland het slachtoffer zijn geworden van racisme (notities CGVS, p. 8). Concreet stelt zij dat een werkgever haar grof toesprak (notities CGVS, p. 8-9), doch betreffen dit wederom louter blote beweringen. Bovendien klaagde zij het racisme waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden nooit aan bij de Griekse autoriteiten (notities CGVS, p. 9). Van verzoekende partij mag evenwel worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. De door verzoekende partij aangehaalde informatie van algemene aard aangaande discriminatie, racisme en xenofobie in Griekenland, waaronder het CERD-rapport van 24 december 2024 (bijlage 3 van het verzoekschrift), werpt hierop geen ander licht. De Raad merkt op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

2.4.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

De Raad duidt erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij en de door haar bijgebrachte medische en psychologische stukken niet kan blijken dat verzoekende partij kampt met medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit haar verklaringen en bijgebrachte medische documenten blijkt dat zij op 9 mei 2025 in België een scooterongeval had (notities CGVS, p. 4; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10), doch blijkt uit niets dat zij omwille hiervan tot op heden kampt met medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Verzoekende partij geeft aan dat zij hiervan geen medische klachten meer ondervindt, afgezien wat rugpijn waarvoor zij 'misschien' nog eens op controle moet gaan (notities CGVS, p. 5). Verder haalt zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aan te kampen met psychische problemen die zijn ontstaan door de situatie in Griekenland (notities CGVS, p. 11). Echter gaf zij bij aankomst in België nog expliciet aan in een goede gezondheidstoestand te verkeren en geen psychische (en medische) problemen te hebben ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' en verklaring DVZ, vraag 29 (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op

het Commissariaat-generaal verklaart zij verder dat de impact van haar psychische problemen op haar dagelijks leven zich beperkt tot stress, schrik voor de toekomst en slaapproblemen – waarvan ook het door haar neergelegde psychologisch attest d.d. 11 juni 2025 gewag maakt (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 9) – maar dat haar dagelijkse activiteiten er niet door worden beïnvloed (notities CGVS, p. 11). Ook blijkt zij in staat te zijn om te werken in België (notities CGVS, p. 3). Hoewel in het door haar neergelegde psychologisch attest d.d. 11 juni 2025 gewag wordt gemaakt van een aanzienlijke hinder van haar mentale problemen voor haar levenskwaliteit, blijkt dit aldus niet uit de eigen verklaringen van verzoekende partij. In het psychologisch attest wordt verder nog aangegeven dat het aan te raden is dat verzoekende partij langdurig psychologisch wordt begeleid en dat de therapie vooral effectief kan zijn indien deze regelmatig wordt opgevolgd en binnen een gestructureerd therapeutisch kader verloopt. Dit volstaat echter niet om aan te tonen dat er sprake is van een daadwerkelijke noodzaak aan een complexe en langdurige behandeling, noch kan hieruit afgeleid worden dat een dergelijke behandeling voor verzoekende partij in Griekenland niet toegankelijk zou zijn. In het verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich ertoe te stellen dat zij er psychisch slecht aan toe is, doch zonder enig recent medisch en/of psychologisch attest bij te brengen waaruit haar actuele mentale gezondheidstoestand blijkt. Het psychologisch attest d.d. 20 december 2025 dat zij als bijlage bij haar aanvullende nota voegt (bijlage 4 van de aanvullende nota) toont louter aan dat zij tot op heden psychologisch wordt opgevolgd doch biedt niet de minste concrete informatie aangaande haar huidige psychologische gezondheidstoestand. Zij blijft dan ook tot op heden in gebreke aan te tonen dat haar psychische problemen van die aard en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Ook blijkt uit niets dat zij zware zorg en/of een complexe monitoring behoeft. Dient in dit kader nog te worden opgemerkt dat, hoewel aangenomen kan worden dat de situatie in Gaza en de situatie van haar familieleden aldaar een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Uit haar verklaringen blijkt dat zij in staat is om te werken en te voorzien in haar eigen levensonderhoud. In Palestina had verzoekende partij verschillende jobs. Zij werkte in restaurants, in kledingwinkels en als arbeider in een magazijn (verklaring DVZ, vraag 12; notities CGVS, p. 5-6). Zij regelde haar vertrek uit Palestina zelf en betaalde 2500 dollar voor haar reis tot Griekenland (verklaring DVZ, vraag 32). In Turkije verbleef zij in hotels (verklaring DVZ, vraag 33). Ook in Griekenland was zij in staat onderdak te vinden. Al naargelang haar (inconsistente (zie *supra*)) verklaringen verbleef zij in Athene op hotel en in Kreta op haar werkplaats (verklaring DVZ, vraag 33) dan wel in gemeenschappelijke woningen (notities CGVS, p. 7). Zij vond in Griekenland (zwart)werk in de horeca, de bouw en de landbouw (notities CGVS, p. 6; verklaring DVZ, vraag 33). Met het geld dat zij in Griekenland verdiende, kon zij haar vliegtickets naar België betalen alsook haar familie in Gaza ondersteunen (notities CGVS, p. 6; verklaring DVZ, vraag 33). Ook hier in België heeft zij werk (notities CGVS, p. 3). Voorts bleek zij in staat een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden uitgereikt maar waarvoor bepaalde administratieve stappen dienen te worden ondernomen. Verder kon zij tijdens haar verblijf in Griekenland ook rekenen op de steun van haar tante in Duitsland, die haar 600 euro gaf toen zij het opvangcentrum diende te verlaten (notities CGVS, p. 3). Verzoekende partij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw (tijdelijk) op haar netwerk een beroep zou kunnen doen mocht dit nodig blijken te zijn, temeer nu zij nog steeds contact heeft met haar tante in Duitsland (notities CGVS, p. 3). Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft, dat zij kan voorzien in haar eigen levensonderhoud, dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen alsook dat zij beschikt over een ondersteunend netwerk.

2.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of die niet meer in het bezit zijn van hun afgedrukte verblijfsvergunning, is *in casu* bovendien niet dienstig nu uit wat voorafgaat is gebleken dat verzoekende partij wel degelijk nog steeds in het bezit is van een geldige Griekse verblijfsvergunning alsook van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoonst dat zij beschikt over een geldige verblijfsvergunning. Zoals reeds bemerkt, brengt verzoekende partij geen enkel

concreet element bij waaruit kan blijken dat zij actueel niet meer over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

2.4.12. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refolement bestaat.

2.4.13. De verwijzing door verzoekende partij naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.14. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.15. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De (kopieën) van haar Palestijnse identiteits-, school- en UNRWA-documenten (*ibid.*, docs. 1-5) vormen een indicatie van haar nationaliteit, herkomst, identiteit en UNRWA-status, *i.e.* elementen die thans niet ter discussie staan. De foto's van Gaza (*ibid.*, doc. 6) hebben betrekking op haar situatie in Gaza en zijn niet dienstig voor wat betreft de beoordeling van haar situatie in Griekenland, het land waar verzoekende partij internationale bescherming geniet. De foto's van het opvangcentrum in Griekenland (*ibid.*, doc. 7) betreffen de situatie vooraleer verzoekende partij er internationale bescherming kreeg toegewezen, waardoor deze evenmin dienstig zijn bij de beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Op de neergelegde USB-stick (*ibid.*, doc. 8) staan foto's van dezelfde UNRWA-documenten waarvan zij reeds kopieën bijbracht (zie *supra*). Daarnaast staan er eveneens foto's en video's van haar huis en familie in Gaza op. Deze stukken zijn evenmin dienstig bij de beoordeling van haar situatie in Griekenland. Het psychologisch attest d.d. 11 juni 2025 (*ibid.*, doc. 9) en de documenten in verband met haar ongeval in België (*ibid.*, doc. 10) hebben betrekking op de door haar aangehaalde psychische problemen en haar scooterongeval in België, waarop *supra* reeds omstandig werd ingegaan. Haar Griekse verblijfskaart, Grieks paspoort en kopie van haar AFM-registratieformulier (*ibid.*, docs. 11-13) tonen aan dat haar in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend, dat haar in dit kader een Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort werden uitgereikt die bovendien nog steeds geldig zijn en dat zij ook een AFM-nummer kreeg toegekend. Met deze elementen werd in bovenstaande beoordeling rekening gehouden.

2.4.16. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing door verzoekende partij naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.17. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT